

Mnenje Evropskega ekonomsko-socialnega odbora o boljšem spodbujanju mobilnosti mladih v Evropi: praktični vidiki in časovni razpored

(2008/C 224/23)

Jean-Pierre Jouyet, francoski minister za evropske zadeve, je v pismu z dne 25. oktobra 2007 v skladu s členom 262 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti zaprosil Evropski ekonomsko-socialni odbor za raziskovalno mnenje o naslednji temi:

Boljše spodbujanje mobilnosti mladih v Evropi: praktični vidiki in časovni razpored.

Strokovna skupina za zaposlovanje, socialne zadeve in državljanstvo, zadolžena za pripravo dela Odbora na tem področju, je mnenje sprejela 7. maja 2008. Poročevalec je bil g. Rodríguez García-Caro.

Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel na 445. plenarnem zasedanju 28. in 29. maja 2008 (seja z dne 29. maja) s 117 glasovi za, 4 glasovi proti in 1 vzdržanim glasom.

1. Sklepi

1.1 Evropski ekonomsko-socialni svet pozdravlja zanimanje in podporo prihodnjega francoskega predsedstva Sveta v zvezi z mobilnostjo mladih Evropejcev. Na zasedanju Evropskega sveta v Nici decembra 2000 je bila sprejeta resolucija, v kateri je navedenih 42 ukrepov za spodbujanje in pospeševanje mobilnosti mladih. Nekaj let pozneje se z novim francoskim predsedstvom ponovno pojavlja jasno zanimanje za reševanje težav, ki vplivajo na mobilnost mladih evropskih državljanov.

1.2 EESO meni, da je glavna težava, ki jo mora rešiti EU v zvezi s čezmejno mobilnostjo mladih, očitno pomanjkanje rešitev za težave, ki so bile že večkrat opisane, in težavno izvajanje ukrepov, sprejetih za reševanje teh težav. Seznam ugotovljenih težav je enako dolg kot seznam ukrepov, ki jih je treba sprejeti za njihovo rešitev. Zato EESO meni, da ni treba ugotavljati, kaj še ovira mobilnost, in navajati ukrepov za njeno spodbujanje, ampak obravnavati osnovna vprašanja: kaj je doseženo, kaj je treba še doseči ter kako lahko ocenimo rezultate.

1.3 Zato EESO meni, da ni treba ustanavljati novih strokovnih skupin ali skupin na visoki ravni, saj bi verjetno ponovno obravnavale vprašanja, ki so že bila obravnavana v preteklosti. Po mnenju EESO je treba ustanoviti delovno skupino, ki bi zastopala različne generalne direktorate Komisije, pristojne za področje mobilnosti, ter opravila analizo stanja in metodološko obravnavala naslednje točke:

— opredelitev ovir, ki so že bile ugotovljene in opisane;

— iskanje učinkovitih ukrepov, odobrenih na ravni EU, da bi se te ovire odpravile (uredbe, direktive, sklepi, resolucije, priporočila itd.);

— opredelitev še nerešenih težav, ki so bile opisane in se zdaj rešujejo po zakonodajni poti;

— opredelitev težav, ki so bile opisane, vendar v zvezi z njimi ni bila sprejeta nobena rešitev;

— opredelitev ukrepov, ki so bili predlagani, vendar niso bili upoštevani ali jih države članice niso izvajale.

1.4 Poleg tega je treba metodološko opredeliti položaj mladih tako, da bi jih razvrstili v različne ciljne skupine na podlagi podobnosti okoliščin ali glede na podobnost problematike. Na podlagi tega bi lahko ugotovili, kaj vpliva na različne skupine mladih, ter selektivno sprejeli posebne ukrepe za posamezno skupino, da bi izboljšali uspešnost in učinkovitost ter preprečili sprejemanje univerzalnih odločitev.

1.5 Ciljne skupine za to analizo bi morale vključevati:

— študente;

— mlade, ki so zaključili univerzitetni študij ali poklicno usposabljanje in se prvič zaposlujejo;

— dijake na delovni praksi;

— umetnike;

— mlade prostovoljce;

— mlade podjetnike;

— mlade brez finančnih sredstev;

— mlade, ki poskušajo uskladiti družinsko in poklicno ali šolsko življenje;

— mlade, ki so izključeni iz družbe;

— mlade, ki iščejo zaposlitev, in mlade v prvih letih zaposlitve.

1.6 EESO meni, da je bolj kot nadaljnje opredeljevanje ovir in iskanje rešitev potrebno izvajanje pravih ukrepov v razumno kratkem roku, da se bodo lahko izrečeni nameni glede mobilnosti uresničili kot rešitve za težave mladih v Evropi v zvezi z mobilnostjo.

1.7 Z vključevanjem vseh zainteresiranih strani v uresničevanje mobilnosti mladih in z večjo proaktivnostjo različnih politik EU na tem področju bi lahko sedanje stanje temeljito spremenili.

2. Uvod

2.1 Namen raziskovalnega mnenja

2.1.1 Ta dokument je pripravil Evropski ekonomsko-socialni odbor na pobudo francoskega ministra za evropske zadeve. Minister je 25. oktobra 2007 pozval Odbor, da pripravi raziskovalno mnenje o **boljšem spodbujanju mobilnosti mladih v Evropi: praktični vidiki in časovni razpored**. Zahtevek je bil oblikovan glede na francosko predsedovanje Svetu Evropske unije v drugi polovici leta 2008.

2.1.2 Medtem je evropski komisar za izobraževanje in usposabljanje spodbujal vzpostavitev strokovne skupine na visoki ravni za izboljšanje mobilnosti Evropejcev. Skupina na visoki ravni se je prvič sestala 24. januarja 2008; njen cilj je opredeliti ukrepe za povečanje izmenjav med mladimi, izboljšanje pomoči za mobilnost pri poklicnem usposabljanju in izobraževanju odraslih ter povečanje mobilnosti mladih umetnikov, podjetnikov in prostovoljcev. Svoje delo namerava končati do sredine leta, ko bo pripravila strateško poročilo.

2.2 Mobilnost v Evropski uniji: več kot samo pravica do prostega gibanja

2.2.1 Mobilnost je pravica, ki je določena v členu 18 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti. Ta pravica je v zvezi z izobraževanjem in usposabljanjem dodatno opredeljena v določbah členov 149(4) in 150(4) PES. Zato morajo EU in posamezne države članice sprejeti potrebne ukrepe za zagotavljanje te pravice do mobilnosti, ne glede na to, ali gre za delo, usposabljanje, prostovoljno delo ali zabavo.

2.2.2 Na začetku je bilo prosto gibanje delavcev – kot ena od štirih temeljnih svoboščin Evropske gospodarske skupnosti skupaj s prostim pretokom blaga, kapitala in storitev – osnova za mobilnost državljanov EU. Skupnost je za zagotovitev prostega gibanja delavcev sprejela obsežno zakonodajo (zlasti v zvezi s storitvami socialnega skrbstva), ki se uporablja tudi za gibanje družinskih članov v EU. Zato so se z začetkom izvajanja programov Skupnosti na področjih izobraževanja, usposabljanja in raziskav začele pojavljati številne druge ovire za čezmejno mobilnost.

2.2.3 V zadnjih letih so bile v številnih dokumentih na različnih področjih izpostavljene ovire za mobilnost, predlagane in opisane pa so bile tudi učinkovite rešitve, ki so se včasih tudi izvajale, zaradi česar je bilo mogoče odpraviti ovire pri gibanju in bivanju državljanov EU zunaj njihove matične države.

2.2.4 Izkazalo se je tudi, da opredelitev ovir in dajanje predlogov nista vedno zadoščala za odpravo teh ovir ali dokončno rešitev težav, ki ovirajo prosto gibanje in mobilnost. V različnih dokumentih, ki so jih izdale evropske institucije, so bile ponovno izpostavljene iste težave, predlagani pa so bili celo popravni ukrepi, čeprav so bili v preteklosti že obravnavani, a se pogosto niso izvajali.

2.2.5 EESO se zaveda, da je lahko reševanje nekaterih težav, ki vplivajo na mobilnost, zapleteno. Vendar je v določenih primerih ugotovil tudi, da se pripravljenost za reševanje teh težav ne ujema vedno s pomenom, ki ga ima za državljane odprava upravnih ali pravnih ovir za mobilnost.

2.2.6 S pravnega vidika je verjetnost, da se bodo s sprejetimi ukrepi rešile težave, povezane z mobilnostjo, neposredno odvisna od oblike uporabljene zakonodaje. Z večjim številom priporočil ali resolucij se poveča tudi verjetnost, da vse države članice ne izvršijo predlaganih ukrepov. Glede na to da se mora Komisija včasih obrniti na Sodišče, da zagotovi prenos vsebine direktive v nacionalno zakonodajo države članice, se še toliko manj izvajajo preprosta priporočila, zaradi česar so priporočeni ukrepi neučinkoviti.

2.2.7 Čeprav je res, da so se sčasoma namesto pravnih ovir pojavile bolj praktične, povezane z znanjem jezika, razpoložljivostjo finančnih sredstev, ki omogočajo mobilnost, z informacijami in interesi mladih itd., je tudi res, da je treba na področju drugih pravnih in praktičnih vidikov, kot je priznavanje kvalifikacij, v EU še veliko postoriti.

2.2.8 EESO je na zahtevo evropskih institucij in na lastno pobudo večkrat izrazil mnenje o tej pomembni temi, ki neposredno vpliva na življenje državljanov EU. EESO je v svojih mnenjih ugotovil ali potrdil obstoj zelo različnih vrst ovir in podprl ali predlagal različne rešitve. EESO si bo kot predstavnik organizirane civilne družbe še naprej dejavno prizadeval za rešitev vseh težav, ki vplivajo na državljane EU pri uresničevanju pravice do mobilnosti v EU.

3. Ovire za mobilnost v Evropski uniji: analiza

3.1 Zelena knjiga o izobraževanju, usposabljanju in raziskavah: ovire za čezmejno mobilnost ⁽¹⁾ obravnava ozadje, ovire in potencialne rešitve za mobilnost oseb, ki potujejo znotraj EU zaradi izobraževanja. EESO je o tej temi izdal mnenje ⁽²⁾, v katerem je k rešitvam iz zelene knjige predlagal različne dodatne rešitve in v katerem je navedel: „Materialni vidiki pogodb so se izvajali učinkoviteje kot človeški vidiki. Zato je gibanje blaga v Skupnosti preprostejše kot gibanje ljudi. Skleniti je treba politični sporazum, ki bo prispeval k opredelitvi pristnejše Evrope državljanov“.

3.2 Nekatere ovire, opisane v tem mnenju, so bile odpravljene, druge se še rešujejo, tretje pa ostajajo enako pereče kot v preteklosti ali celo bolj. Te ovire so povezane z vprašanji, kot je pravica do bivanja, priznavanje kvalifikacij, neprenosljivost štipendij, davčni sistemi v posameznih državah članicah, socialno varstvo itd. Poleg teh pravnih težav obstajajo tudi ovire, povezane z jezikovnimi in kulturnimi težavami, pomanjkanjem informacij o namembnem kraju, vsakodnevnem življenju v namembnem kraju itd. Te težave so v številnih primerih prisotne še danes.

3.3 Svet je 14. decembra 2000 na zasedanju v Nici sprejel resolucijo o akcijskem načrtu za mobilnost ⁽³⁾. Resolucija je v skladu s sklepi zasedanja Evropskega sveta v Lizboni marca 2000, na katerem je bila potrjena nujnost odpravljanja ovir za mobilnost, s katerimi se srečujejo državljani v EU, da se vzpostavi resnično evropsko območje znanja. V resoluciji je navedenih 42 ukrepov za odpravo ovir za mobilnost.

⁽¹⁾ COM(96) 462 konč.

⁽²⁾ Glej mnenje EESO z dne 29. 2. 1997 o zeleni knjigi o izobraževanju, usposabljanju in raziskovanju – ovire za transnacionalno mobilnost, poročevalec: g. Rodríguez García-Caro, UL C 133, 28.4.1997, točka 3.1.2.

⁽³⁾ UL C 371, 23.12.2000.

3.3.1 Ti ukrepi so bili razvrščeni glede na naslednje cilje:

- sprejetje evropske strategije za mobilnost;
  - usposabljanje ljudi, da delujejo kot osebe za stike v zvezi z mobilnostjo;
  - razvoj večjezičnosti;
  - olajšanje dostopa do informacij o mobilnosti;
  - priprava načrta mobilnosti;
  - preverjanje financiranja mobilnosti;
  - demokratizacija mobilnosti z zagotavljanjem njene finančne in družbene dostopnosti za vse;
  - predstavitev novih oblik mobilnosti;
  - izboljšanje zmogljivosti za sprejem ljudi;
  - poenostavitev koledarja mobilnosti;
  - zagotovitev ustreznega statusa osebam, ki se odločijo za mobilnost;
  - razvoj sistema priznavanja in enakovrednosti spričeval in usposabljanja;
  - priznavanje pridobljenih izkušenj;
  - boljši izkoristek obdobj mobilnosti.
- 3.3.2 Ukrepi, ki so bili v resoluciji opredeljeni kot prednostni, vključujejo:
- razvoj večjezičnosti;
  - vzpostavitev portala za zagotavljanje dostopa do različnih virov informacij o mobilnosti;
  - priznavanje obdobj mobilnosti, zlasti v času dodiplomskega študija;
  - usposabljanje organizatorjev mobilnosti, ki lahko svetujejo in usmerjajo ter pripravijo projekte mobilnosti;
  - opredelitev in sprejetje listine o kakovosti mobilnosti;
  - priprava evidence obstoječe mobilnosti in dobrih praks pri izmenjavi;
  - povezati finančna sredstva, ki jih za mobilnost namenjajo različne zainteresirane strani.

3.4 Prvo priporočilo, ki sta ga sprejela Evropski parlament in Svet z namenom olajšati ukrepanje Skupnosti za spodbujanje mobilnosti, je bilo priporočilo št. 2001/613/ES o mobilnosti študentov, udeležencev usposabljanja, prostovoljcev, učiteljev in izobraževalcev v Skupnosti ⁽⁴⁾. EESO je izdal mnenje ⁽⁵⁾ o tem priporočilu, v katerem je ugotovil: „Praktično neovirana mobilnost je pogoj za doseganje evropskega združevanja, tj. za Evropo državljanov, in za krepitev mednarodne konkurenčnosti“.

3.4.1 Priporočilo poziva države članice, da:

- odpravijo pravne in upravne ovire za mobilnost;
- zmanjšajo jezikovne in kulturne ovire s spodbujanjem učenja vsaj dveh jezikov;
- spodbujajo različne ureditve za finančno podporo z omogočanjem prenosljivosti štipendij;
- spodbujajo evropsko območje kvalifikacij;
- spodbujajo dostop do vseh koristnih informacij.

3.4.2 Poleg tega je predlagan sklop posebnih ukrepov za študente, udeležence usposabljanja, mlade prostovoljce, učitelje in izobraževalce.

3.5 EESO je v mnenju na lastno pobudo ⁽⁶⁾ o *beli knjigi: mladinska politika* v zvezi z mobilnostjo navedel: „Zdaj je ta pravica za večino mladih le teoretična. Razlogi za to so pomanjkanje možnosti in sredstev, nepriznavanje vrednosti mobilnosti kot take ter znanja in izkušenj, pridobljenih z mobilnostjo, neenakomerna porazdelitev priložnosti, socialno in kulturno zavračanje zamisli o mobilnosti ter pravne in upravne ovire. Zato je treba posebno pozornost nameniti upravnim oviram v državah članicah v zvezi s socialno varnostjo (zlasti zavarovanju za primer brezposelnosti), obdavčenjem, pravico do bivanja ter priznavanjem znanja in spretnosti, pridobljenih v formalnem, neformalnem in priložnostnem izobraževanju“.

⁽⁴⁾ UL L 215, 9.8.2001.

⁽⁵⁾ Glej mnenje EESO z dne 27.4.2000 o predlogu priporočila Evropskega parlamenta in Sveta o mobilnosti študentov, oseb na usposabljanju, mladih prostovoljcev, učiteljev in izobraževalcev v Skupnosti, poročevalec: g. Rodríguez García-Caro (UL C 168, 16.6.2000).

⁽⁶⁾ Glej mnenje EESO z dne 4. 12. 2000 o *Beli knjigi o mladinski politiki*, poročevalka: ga. Hassett (UL C 116, 20.4.2001).

3.6 Čeprav so si evropske institucije zelo prizadevale za rešitev težav, ki so v zeleni knjigi opredeljene kot težave, ki ovirajo mobilnost mladih, učiteljev, izobraževalcev in raziskovalcev, ter kljub dobri namenom akcijskega načrta za mobilnost še danes obstajajo številne težave.

3.7 Kljub temu je mogoče navesti nekaj primerov pravnih rešitev za obstoječe težave. Na primer:

3.7.1 Sprejeti zakonodajni akti:

- Direktiva 2004/38/ES o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic ⁽⁷⁾;
- Uredba 1408/71 in njena naslednica, Uredba 883/2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti ⁽⁸⁾;
- Odločba št. 2241/2004/ES o enotnem okviru Skupnosti za preglednost kvalifikacij in usposobljenosti (Europass) ⁽⁹⁾;
- Direktiva št. 2005/36/ES o priznavanju poklicnih kvalifikacij ⁽¹⁰⁾;
- Priporočilo 2006/961/ES Evropskega parlamenta in Sveta o transnacionalni mobilnosti v Skupnosti zaradi izobraževanja in usposabljanja: Evropska listina kakovosti za mobilnost ⁽¹¹⁾;
- Priporočilo 3662/07 Evropskega parlamenta in Sveta o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje ⁽¹²⁾.

3.7.2 Ukrepi v pripravi:

- evropski kreditni sistem poklicnega izobraževanja in usposabljanja;
- priznavanje usposobljenosti, pridobljenih v okviru prostovoljnega dela ⁽¹³⁾;
- okvirna strategija za večjezičnost ⁽¹⁴⁾.

⁽⁷⁾ UL L 158, 30.4.2004.

⁽⁸⁾ UL L 166, 30.4.2004.

⁽⁹⁾ UL L 390, 31.12.2004.

⁽¹⁰⁾ UL L 255, 30.9.2005.

⁽¹¹⁾ UL L 394, 30.12.2006.

⁽¹²⁾ PE-CONS 3663/07.

⁽¹³⁾ Glej mnenje EESO z dne 13. 12. 2006 o prostovoljnem delu – Vlogi in vplivu v evropski družbi, poročevalka: ga. Koller; soporočevalka: ga. zu Eulenburg (UL C 325, 30.12.2006).

⁽¹⁴⁾ Glej mnenje EESO z dne 26. 10. 2006 o sporočilu Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Nova okvirna strategija za večjezičnost, poročevalka: ga. Le Nouail-Marliere (UL C 324, 30.12.2006).

3.8 EESO je izrazil svoje poglede na to problematiko v različnih mnenjih, v katerih je navedel svoja stališča o različnih vidikih, ki neposredno vplivajo na mobilnost vseh državljanov EU, zlasti mladih. To pravzaprav pomeni, da poteka postopek oblikovanja odločitev, katerega namen je razreševanje težav, povezanih z mobilnostjo mladih Evropejcev; kljub temu pa nekateri vidiki, ki so pomembni za zastavljeni cilj spodbujanja in lajšanja mobilnosti, še vedno niso dovolj jasno opredeljeni.

3.9 Treba pa je tudi upoštevati, da javnost razpolaga z nekaterimi instrumenti, ki bi jih lahko spodbujali in izboljšali njihovo delovanje. Pri tem je treba omeniti Evropski portal za zaposlitveno mobilnost (EURES). Njegove podatkovne baze morajo biti lažje dostopne in se redno posodabljati; spremljati je treba informacije, ki jih vsebujejo, ker so včasih preskope; zlasti pa morajo biti javnosti na voljo v obliki portala in mreže.

3.10 V zvezi s tem bi se morda morale institucije EU vprašati, koliko mladi v Evropi sploh poznajo različne pobude za spodbujanje njihove mobilnosti. Kdo pozna Europass, Youthpass ali Evropsko listino kakovosti za mobilnost? Ali države članice zadovoljivo širijo svoje znanje? Katere programe mobilnosti, razen Erasmus, poznajo mladi Evropejci? EESO meni, da je spodbujanje znanja o različnih možnostih, ki so nam na voljo, dodaten način odpravljanja ovir za mobilnost.

4. Čezmejna mobilnost mladih Evropejcev: stališče Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

4.1 EESO meni, da je glavna ovira za mobilnost mladih Evropejcev pomanjkanje rešitev za težave, ki se pogosto pojavljajo, in nezmožnost izvesti ukrepe, ki se zelo pogosto predlagajo kot rešitve.

4.2 EESO meni, da je pomembneje povečati prizadevanje za učinkovito izvajanje predlaganih ukrepov, kot pa ustanovljati dodatne skupine strokovnjakov, ki odkrivajo iste, že prej opisane ovire, ki se že rešujejo.

4.3 To ne pomeni, da ni treba izpostaviti resničnih težav, s katerimi se srečujejo mladi Evropejci pri mobilnosti in izmenjavah, povezanih z vseživljenjskim učenjem⁽¹⁵⁾ ali s programi Erasmus Mundus⁽¹⁶⁾, Mladi v akciji⁽¹⁷⁾ in Kultura⁽¹⁸⁾. EESO

⁽¹⁵⁾ UL L 327, 24.11.2006.

⁽¹⁶⁾ UL L 345, 31.12.2003.

⁽¹⁷⁾ UL L 327, 24.11.2006.

⁽¹⁸⁾ UL L 372, 27.12.2006.

meni, da mora biti priprava predhodne ocene prednostna naloga. Moramo se ustaviti in resno razmisliti, kaj smo dosegli v zvezi s tem pomembnim vprašanjem, ki tako neposredno vpliva na mlade v Evropi.

4.4 EESO meni, da je treba ustanoviti koordinacijsko skupino s predstavniki iz različnih generalnih direktorats Komisije s pristojnostmi na tem področju; posebna naloga skupine bi bila priprava izčrpe analize razmer z naslednjimi temeljnimi cilji:

- opredeliti ovire, ki so bile že opredeljene in opisane;
- opredeliti učinkovite ukrepe, odobrene na ravni EU, da bi se te ovire odpravile (uredbe, direktive, sklepi, resolucije, priporočila itd.);
- opredeliti še nerešene težave, ki so bile opisane in se rešujejo po zakonodajni poti;
- opredeliti težave, ki so bile opisane, vendar za njih ni še nobene rešitve;
- ugotoviti, kateri ukrepi so bili predlagani, vendar jih države članice niso upoštevale ali izvajale.

4.5 Po zaključku te analize bi bilo treba metodološko opredeliti položaj mladih tako, da bi jih razvrstili v različne ciljne skupine glede na podobnost okoliščin ali problematiko, ki so opisani v točki 1.5 zgoraj.

4.6 Na podlagi te analize in ob upoštevanju zelo različnih okoliščin posameznih navedenih skupin bi se lahko ukrepanje institucij EU in držav članic usmerilo v manj splošne, bolj specifične ukrepe. S tem bi se lahko izboljšala uspešnost ukrepov in povečala učinkovitost reševanja težav z mobilnostjo.

4.7 EESO bi bil kot predstavnik organizirane civilne družbe in posvetovalni organ – ki ima obsežne izkušnje pri analizi in oblikovanju rešitev za težave v zvezi z mobilnostjo na splošno, zlasti pa v zvezi z izboljšanjem položaja mladih na trgu dela⁽¹⁹⁾ – pripravljen sodelovati z Evropsko komisijo pri doseganju zgoraj navedenih ciljev. Za mobilnost mladih zaposlenih je treba sprejeti posebne ukrepe, podprte z določbami o prenosljivosti pravic, ki veljajo za vse državljane. EESO je zaradi svojih izkušenj in stikov z družbo ključni partner na tem področju.

⁽¹⁹⁾ Glej mnenje EESO z dne 12. 3. 2008 o vlogi socialnih partnerjev pri izboljšanju položaja mladih na trgu dela, poročevalec: g. Soares, soporočevalka: ga. Päärendson, CESE 500/2008.

4.8 EESO se kljub temu zaveda, da se sprejemajo ukrepi za premagovanje posebnih okoliščin, ki so v preteklosti pomenile prave pravne/upravne ovire za mobilnost, in da se te ovire zmanjšujejo. Poudariti pa je treba, da je še vedno precej ovir, pri čemer lahko kot jasen primer navedemo priznavanje in potrjevanje znanja in spretnosti. Evropski okvir kvalifikacij bi bil lahko eden od načinov za odpravo te ovire, vendar so bile težave, povezane z njegovim izvajanjem, že izpostavljene v mnenju EESO o tej temi ⁽²⁰⁾.

4.9 Poleg navedenega bo Odbor v duhu konstruktivne kritike, ki je vodilo vseh mnenj EESO, vedno podprl vsako pobudo, ki je namenjena odpravi ovir, ki ljudem preprečujejo uresničevanje pravice do mobilnosti in prostega gibanja. Včasih te ovire vključujejo okoliščine, ki ne spadajo na pravno/upravno področje, na primer pomanjkanje sredstev za mlade, ki želijo sodelovati v pobudah za mobilnost, zaradi česar ne morejo potovati v okviru navedenih programov; težave z učenjem tujih

jezikov, ki pomenijo nepremostljivo oviro pri dostopu do drugih držav; negotovost glede lastne prihodnosti v državi gostiteljici, ki je lahko popolnoma neznana. Jasno je, da za te okoliščine niso potrebni obsežni pravni sporazumi, treba pa si je čim bolj prizadevati za njihovo odpravo. Dokumenti, kot je akcijski načrt za mobilnost, že vključujejo predlagane ukrepe za razvoj mobilnosti, obravnavo finančnih možnosti, demokratizacijo mobilnosti z zagotavljanjem njene finančne dostopnosti, izboljšanje zmogljivosti za sprejem ljudi, odobritev ustreznega statusa itd.

4.10 EESO poudarja, da je bolj kot nadaljnje opredeljevanje ovir in iskanje rešitev potrebno izvajanje pravih ukrepov v razumno kratkem roku, da se bodo lahko izrečeni nameni glede mobilnosti uresničili. Z vključevanjem vseh zainteresiranih strani v uresničevanje mobilnosti mladih in z večjo proaktivnostjo različnih politik EU na tem področju bi lahko sedanje stanje temeljito spremenili.

V Bruslju, 29. maja 2008

Predsednik

Evropskega ekonomsko-socialnega odbora

Dimitris DIMITRIADIS

⁽²⁰⁾ Glej mnenje EESO z dne 30. 5. 2008 o predlogu priporočila Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje, poročevalec: g. Rodríguez García-Caro (UL C 175, 27.7.2007).